

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΟΤ' ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Υ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΙΓΙΝΗΣ
ΤΟΤ' ΖΑΚΥΝΘΙΟΥ,

Φαλλομένη τῇ ιζ'. τῷ Δεκεμβρίῳ Μῶος.

ΣΥΝΤΕΘΕΓΣΑ ΠΑΡΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΥΠΑΝΔΡΟΥ

Ζακυνθίου τῷ ἐλαχίστῳ ἢ Γεροδιακόμοις,

Καὶ ἀφιερωθεῖσα τῇ Ἐκκλησιαστικῇ καὶ Περιβλέπτῃ Κοινότητι

ΚΑΓ ΠΟΛΙΤΕΙΑ, ΖΑΚΥΝΘΟΥ.

Ταυτῷ μετατυπωθεῖσα, ἔμτ' πλείους ἐπιμελείας
διορθωθεῖσα.

αΨοδ. ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ, 1774.

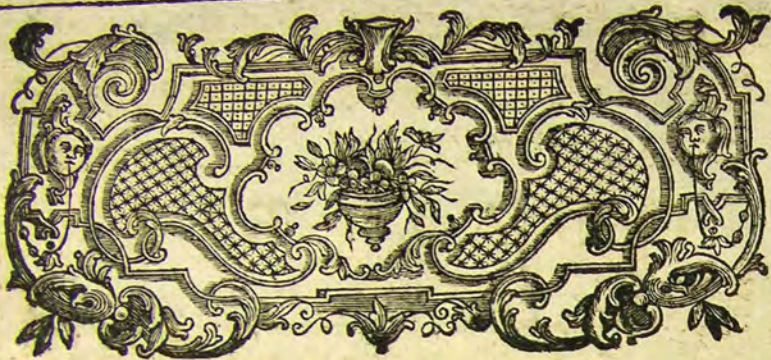
ΠΑΡΑ' ΝΙΚΟΛΑΪΩ, ΓΑΥΚΕΓ' ΤΩ, ΕΞ ΓΩΑΝΝΙΝΩΝ.
CON LICENZA DE' SUPERIORI.

ΕΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΛΕΠΤΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Νάμεινα εἰς τὰ ἄλλα καθήκοντα, ὅπῃ πρέπει νὰ διδύ-
νεν κάθε ἀνθρώπου τιμίαι τὰς πράξεις, δύο θέλει ὁ Στα-
γειρίτης Φιλόσοφος νὰ εἶναι τὰ κυριώτερα, ἡ πρὸς τὸ Θεῖον
δυσέβεια, καὶ ἡ πρὸς τὴν Πατρίδα φιλοσογία. τὸ πρῶ-
τον τῶν μὲν λυάγκασι νὰ συνδέσῃ τὴν παρῶσαν τὴν ἐν Ἀγίαις
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ, ἡ ἑξῆς δὲ τοῦ ὅτι εἰς δόξαν τὸ
Θεῖον ἀναφέρονται αἱ προσφερόμεναι τοῖς τῷ Χριστῷ δούλοις δεξιολογίαι. τὸ
δύτερον μὲν παρακινᾷ καὶ θαρρύνει, ταύτῃ τῇ ὁπωσδήποτε πονηθεῖ-
σά μοι βίβλον τῇ Περιβλεπτῇ Κοινότῃ τῆς Πατρίδος μὲν νὰ ἀφιερώ-
σω, γνωρίζωντας ὅτι τῷ Γενάρῳ τῆς ἡ δόξαις δὲν ἡμπορῶν οἰκειότερα
ᾠδὰ εἰς ἐκείνῃ τῇ ἰδίᾳ Μητρὶ νὰ προσφερθῇ, ἡ ὁποία τὸν ἐγεί-
νησεν εἰς τὸν κόλπον τῆς, τὸν ἔθρεψεν εἰς ταῖς ἀγκάλαις τῆς, τὸν ἐτί-
μησε ζῶντα ὡς Πρόεδρον, καὶ τὸν ὑμολογεῖ ματᾶντα ὡς ἀντιλήπτορα
καὶ Προσάτῳ. εἶναι εἰς ταῖς Ἑλληνικαῖς Ἱστορίαις καύχημα τῶν πα-
λαιῶν Ζακυθίων, τὸ νὰ ἐφοδόμουν εἰς τὸ τῆς Ἰαπωνίας ᾠδελίον τὴν
ᾠδελίον ἐκείνῃ ἀποικίαν, ὅπῃ προσαγορεύθησα ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς
Σαγέντιον, ἔχουσε νὰ ἀντιστῇ εἰς τῶν Καρχηδονίων ταῖς δυνάμεις. ἀλ-
λὰ μείζων εἶναι ἡ καύχησις τῶν νῦν Ζακυθίων, ὅπῃ ἔχοντες τοῦτον
Ἄγιον εἰς τὰς Οὐρανὸς, ἀρχισαν μίαν δυνάμειν ἀποικίαν εἰς τὸν
τόπον ἐκείνον τῆς ἀληθείας μακαριότητος. Δεχθῆτε λοιπὸν, ὁ ἄρχων
καὶ ὁδοξότατος Ἀρχὸν τῆς Πατρίδος μὲν, τὸ ταπεινὸν τὸ τοῦ δαῖρος
μὲν τῷ ἔμφυτον σας δμῖναι, ὡς ἀναργεῖς σημείον καὶ ἀναμφίβολον τῆς
ἀκρᾶς δόλαβείας, μὲν τῇ ὁποίᾳ ὁπιδυμῶ νὰ γνωρίζωμαι πάντοτε,
Τῆς ὑμῶν Ἐκλαμπρότης.

Ἄλλος πισὸς καὶ εὐλαβὴς
Γεωργίος Γερ. ὁ Σὺππανδρος.

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ
ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΓΑΒΡΙΗΛ.

ΕΛΕΩ, ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Νέας Ρώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, τοῖς καὶ Χειρὸν πο-
λυδουμένοις, Χάριν καὶ ἔλεος τοῦ Θεοῦ Πατρός,
καὶ Κυεῖν ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Οὗτος ἐπ' ὧν ἄραντες τὸν τῆ Κυεῖν Σωτήριον Σταυρὸν,
καὶ ἔσονται νίκης καὶ τῆ Κοσμοκράτορος τῆ αἰῶνος πύτου
λαμπρῶς ἐπισταυμένης, καὶ τῇ δυνάμει αὐτῆς ἀντιπῶντος κα-
μάτοις θεαμβρόδυσαντος· τὸ, τε ἄθλον τῆς ἀρετῆς ἐναγωνι-
σαυμένης θνητοῦς, ὅσαις μνήμαις γεραίρειν πάντες ὀφείλο-
μεν, καὶ ἐκδειάζειν τιμαῖς ἐπὶ τοῖς, ὡς τὸν τῆς ὑπομονῆς, καὶ καρτερίας
εἴφανον ἀναδυσταμένης Θεόθεν, καὶ συλλύπτειν τὸ χορῶν, καὶ καταλόγῳ
τῶν ὁσίων, καὶ δὲ καὶ τῆς Ἐκκλησίας τὸ διαγὰς καρπημύλων μνη-
μόσυλον, ἔχ' ἦτον ὀφειλῆς εἶναι ἄξιον. οὕτω γὰρ ἡ μέχρι τέλους αὐδαι-
κῆ καρτερία, τὸ ἀκαταμάχητον ὄπλον τῆς θείας χάριτος, ὡς θεουργός,

ἀρε-

ἀρετῇ, δι' ἧς τῆς ὁσιβείας ἡ τελειότης τοῖς Νικηταῖς τῆ Χειρὸς στρατι-
ταις χαρακτηρίζεται, σώζειν οἶδον εἶτι καὶ ἄλλο πᾶς διοργάνωσι τούτου
ἐξασηκισάντας, καὶ πρὸς μακάριον τέλος ἐπάγειν, καὶ ἀειμνήσαντες ὑποπτεῖν.
ἐν γὰρ τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κησάσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, Χειρὸς φησὶν ἡ ἀλή-
θεια. ἔπαυσε γὰρ οἱ πρὸ Νόμου, καὶ οἱ καὶ τῇ τῆς χάριτος ἔλδωσι δι'
αὐτῆς ἀθλῶσάντες τοῦ Θεοῦ ἐδοξάσθησαν, καὶ ὡς διοφειγνῆς φασὶν με-
χρι περάτων τῆς Οἰκουμένης ὑπὲρ λόγον ἐξέλαμψαν, μαρτυρησάντες αὐ-
θεν κρείττον ἢ κατ' ἐπιδείξιν, ὑπερῶσι σημείοις, καὶ ἑσίοις θαύμασι, ἔφα-
τῶν ἐν αὐτοῖς πλημμυρησάντων τῇ Πνεύματος πλεσίαν χάριν, καὶ δυνάμει
ἀντιδοξάζει ὁ Κύριος ἀσυνεργῶς τὰς αὐτῶν δι' ἀθλήσεως δοξάσαντας,
καὶ εἰφανοὶ μὲν αὐτὰς ἀειδαλίστι, καὶ ἀμαρῶντος αἵματι τῆς Οὐρανίου δόξης,
καὶ ἐλάμψαντες· κατοπτεύζοντες τὸ ἀμύχανον κάλλος τῆς Τελεσθῆς Θεο-
τητος, καὶ τὸ μέτρον τῆς ἐκείνου ἀξίας, σαθροῖς ἀρρήτοις τῆς Θείας αὐτῆς δι-
θύτης· ἐκφυνοτομῶσι δὲ πάλιν τετραπληγῆται καὶ τοῖς καὶ Κόσμον πι-
σοῖς καταφανέας αὐτὰς ἀπεργάζεται, δι' αὐτῶν θαυματουργῶν τὰ τοῦ Θεοῦ.
οὗτον τοι καὶ καὶ καὶ τοῖς ὁσιβεῖσιν ἄγαν ἀρκεῖται πᾶσι, καὶ τὸ ἀρχαῖον Κα-
νονικόν, καὶ ἀσυνεργῶν ἔδος τῆς Ἀγίας τῆς Θεῆς Ἐκκλησίας πανηγυρίζειν
φαιδρῶς πᾶς ἀπανταχῶ ἐν ἄθλοις ἡγαυρίαντας, καὶ γλαυροῖς ἐγκωμίοις
γεραίρειν αὐτὰς, καὶ ἐνδοξοῖς σεμνολογίμασι, ὡς ἀξίως ἀναφανέντας ὑπερ-
γὰς τῆς πολυτοῦ ἀσκησεως· δι' ἧς ἐαυτὰς μὴ ὑπερδοξάσαν, πᾶσι δὲ
τοῖς μετ' ὁμιλίας αὐτὰς ὁπκαλυμμένοις τοῦ Θεοῦ ἔλεος, καὶ σωτηρίαν δι-
χερῶς ἀντιπορθεύουσιν.

Ἐπειδὴ πειγαρὲν προσυνέχθησαν ἡμῖν συνοδικαῖς ἀποφαῖς, ἔχουσαι
σαφῆς μαρτυρίας τὸ ἀξιοπίστον, τῆς Θεοφιλεστάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταν-
τινῆς, καὶ Ζακυνθῆς Κυρ Τιμοθέος, τῆ ἐν Ἀγίᾳ Πνεύματι ἀγαπητῆς ἡ-
μῶν Ἀδελφῆς καὶ συλλειτουργῆς, καὶ τῆς Ὀσιατάτης Ἡγούμενης τῆς Γερᾶς καὶ Βασι-
λικῆς Μονῆς, τῆς καλῶς τῆς Σφοδράδων, Κυρ Ἀνθίμου, ὑπογραφαῖς
τε αὐτῶν κατησφαλισμῶν ἰδίαις. καὶ Δέλτος ἔξοχα πολυσελὶς, βίον ὑψη-
λόν, καὶ πρᾶξις ἐνδοξῆς, καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων διεξοδικῶς μετερχομένη τῇ
Ὀσίᾳ καὶ Θεοφάνει Πατρὸς ἡμῶν ΔΙΟΝΤΣΙΟΥ, τῆ κατ' ἐπωνυμίαν γονι-
κῶν Σπικῆρος λεγομένη· ἀνδρὸς τὰ μάλιστα κατ' ἀρετὴν πολλῆς τῆς ἀρε-
της, τὸ, τε διορατικὸν χάρισμα ἐκ θεολογίας καταπλάσσαντος. Καὶ
ρήσαντος, τὸ, τε διορατικὸν χάρισμα ἐκ θεολογίας καταπλάσσαντος. Καὶ
γὰρ καὶ ἀπὸ τῆς ἱεράς αὐτῆς Δέλτος τὰ τοῦ Θεοῦ αὐτῆς διέξεισιν, ἐκ Πατρίδος
μὲν ὡρμητοῦ ὁ Θεὸς ἔτος αὐτῆς τῆς Θεοφάνειας Νήσου Ζακυνθῆς, Γονεῖς
δὲ ἔχον ὁσιβεῖα, καὶ γονεῖς ὑπεροχῇ, καὶ πλεῖστον κομῶντας ὑπὲρ πολλῶν
ἄλλων τὰ μάλιστα. Ὅστις ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τοῖς ἱεροῖς ἐκδοθεῖς γεμα-

μασι,

μασι, καὶ Παιδείας εἰς ἄκρον δραξάμενος, πάντα τὰ ἐν Κόσμῳ ἐκύβα-
 λα ἡγήσατο, καὶ τὴν καὶ Χεῖρὸν ζῆσαι Πολιτείαν ἡρετίσατο, ἔρωτι Θεῷ
 περωθεῖς, καὶ ὅλος διόλῳ ἑαυτὸν τῷ Θεῷ ἀναδέμενος. διὸ καὶ πρὸς τὰς
 Κυκλάδας Νήσους ἡρόμηνος, καὶ κείσε τὴν ἐσθλὴν, καὶ ἐπίπνον μετερχόμε-
 νος ὁδόν, καὶ θεῖον τιτὰ χρησμὸν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν Θεῶν Ψῆφον, εἰς
 Ἀρχιερατικὸν ἀνεβιβάσθη ἀξίωμα, χρηματίσας ἁκὼν Αἰγίνης Ἀρχιεπί-
 σκοπος. εἶδα τὸ Ποίμνιον αὐτῷ Ἀποστολικῶς, καὶ διαρέσας ποιμαίνας
 χρόνον ἱκανόν, καὶ πᾶσι δέφορα ὑποδείγματα ἐνδεῶς ἀρετῆς καταλιπὼν,
 καὶ παραίτησιν τῷ Θρόνῳ οἰκειομένη ποιησάμενος, τὴν ἑαυτῷ Πατρίδα πα-
 λινδρομήσας κατέλαβε. καὶ κείθεν μεταβάς φθάνει τὴν ἐν ὅρισιν ἡλιβά-
 τοις τῆς Νήσου, πόρρῳ κειμένῳ τῆς Πόλεως, τὴν Γερὰν καὶ σεβασμίαν
 φημι Μονὴν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ἐπονομαζομένης Ἀναφωνηθείας.
 ἐν ἣ καθεύδων ἑαυτὸν, καὶ τὴν τῆς Μονῆς ἐπιστάσιον ἐχειροθεῖς, μέ-
 χρι τέλους βιοτῆς αὐτῷ τὸ εἶδον τῆς μοναδικῆς πολιτείας, ὑπὲρ φύσιν βρο-
 τεῖαν ἐχασκίστος διελήλυθε. Νηθείας, ἀργεννίας, καὶ ταῖς λοιπαῖς κα-
 κηγαῖς τῷ σώματι καταβαλὼν τὸν ἀντίπαλον, εἰς μὴν νεοτετὼν, καὶ δι-
 δάσκων τῷ λόγῳ τῆς χάριτος· εἰς δὲ ταῖς διαρέσεις αὐτῷ ἀφάξει πρὸς
 ἀρετὴν ἐπαλείφων, εἰκὼν καὶ ὑπογραμμὸς πολλῶν ἀγαθῶν τοῖς πᾶσιν ἐ-
 γγένετο, ἄλλοις τε πλείοσι ἐπαρήγων ὡς συμπαθῆς, καὶ φιλάδελφος, ταῖς
 πρὸς Θεὸν αὐτῷ δὲ ἡμετέροις ἐντέλλεσιν, αὐτεργὸς θαυμάτων πολλῶν, καὶ
 ᾄδων κατῆσατο, πάθῃ δέφορα τῷ νοσηντῶν ἰάμενος, καὶ πνέοντα
 λόγῳ ἀπελευθύνων ἀνάθαρτα. ἀλλ' ὡς καὶ ἑτέροις τῷ ἑαυτῷ Θεῶν Προτε-
 ρημάτων, τὸ μᾶλλον τῷ ἀπαύτῳ ἐκπληξίως ἄξιον, τὸ ἄφρον τὸ ἔο-
 πα αὐτῷ, καὶ ἡ τελεία ταπεινότης. ἑσθλὸς καὶ γὰρ ἐπιπόνως τὸς Θεῷ
 αὐτὸν ἐκλινθεῖν, καὶ μὴ ἐπιγνώμονας γίνεσθαι τῆς ἐν αὐτῷ κεκρυμμένης
 ὑπερφυῆς χάριτος, ἵνα μὴ δῆδον τὸν τῷ ἀνθρώπῳ ἔπαινον καρπόμε-
 νος, τῷ Θεῷ ἀμοιρήσῃ βραβεῖαν. ἀλλ' ἔχοντες ὡς οἶόν τε ὡς κρυβύλαι ὑπὸ
 τὸν μόδιον, ὃν ἡ χάρις ὡς λαμπτήρ φωτεινὸν ἐπὶ τὸ ὑπερῶν τῷ ἀρετῶν
 ἐπαύλαγε. διὸ καὶ τῷ μακαρίῳ αὐτῷ ἐν Κυρίῳ κοίμῳ, ἀπείρων ἐν
 ζωῇ τῶν θαυμάτων πλήθῃ τὸ θεῖον αὐτῷ σκῆνος καὶ Γερὸν Λείψανον ἐνεργῆ-
 σαν, καὶ ἐνεργῶν καθ' ἐκάστῳ δέφορῳ ἡ Θεῶν ἐναπέδειξε δυνάμις.
 ἅτινα ὁ δὲ ἐφέσεως ἔχων εἰδέναι, εἰς τὴν ταῦτα διεξοδικῶς περιέχεσαν
 ἀνακρίβης δέλτον, εἴσεται ἀκριβῶς, καὶ μαθίσεται, θαμβὸς ἐξαισίων
 ἐμπούναται τοῖς μὲν Πίστις, καὶ ὁσεβῶς τὰς θεοσημείας δεχομένης. Ε-
 πιμεμαρτύρῃται γὰρ ὑπογραφαῖς ἀειδήλῃς Γερωνῶν τε καὶ Ἐκκλησια-
 στικῶν προσώπων, ἐμφανῶν τε καὶ ἀξιοματικῶν Ἀρχόντων οἰκειοχείροις
 ὑποδείξουσιν. Ἀλλὰ τῶν ἔπος ἔχόντων, ὡς αἰ ρηθεῖσαι ἀναφορὰ διει-

λήφασιν, ἐκρυπτε μὴ ἑαυτὸν ὁ Ὅσιος ἐφ' ὅσον ἐν ζωῇ διέτλει, καὶ τὰς
 ἐνδομυχίας κατὰ τὸ ἐνὸν ἐστίαζε χάριτας, τὴν τῷ ἀνθρώπῳ δοξάν
 ὑποσφραζόμενος. καὶ θνήσκει μὴ ὡς ἄνθρωπος, καὶ τῇ γὰρ ἀθανάτῃ
 παύσῃ ἀλγασίμοις τοῖς τῷ ἀνθρώπῳ γνωστὸς ὑπάρχων, καὶ ἐκδῆλος.
 Τίδ' ἂν ἐπύθετο; περατοργεῖ Θεῷ τῶν ἡ παπτοργὸς τῷ Δεσπότη δύν-
 αμις. τὸν κεκρυμμένον ἀποκαλύπτει θησαυρὸν τῷ Θεῷ τὰ θεῖα τινὲ
 ἀλλαβῶς ἔκκευκτο, καὶ ἐξάγει εἰς φῶς τὸ Γερὸν αὐτῷ Λείψανον,
 πνέον ὑπερφυῆς δωδίας, καὶ μύρα βλύζον ἱαματικά καὶ σωτῆρα τοῖς
 μετ' ἀλαβείας προσερχομένοις καὶ Πίστις, τῷ Κυρίῳ συμπροσέχοντι εἰς δό-
 ξαν καὶ ἔπαινον τῷ Θεράποντος αὐτῷ, καὶ Πατρὸς ἡμῶν ΔΙΟΝΤΣΙΟΥ
 τῷ τεισμάκαρος.

Ἀνδ' ὦν ὡς ἀγνώμονες οἱ Θεῷ τὰς δύο ταύτας Νήσους ἐκτελειούτες
 οἰκήτορες τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κεφαλῶν, καὶ Ζακύνθου Γερωνῶν, καὶ
 Λαϊκοὶ ἀπαξάπαντες ἅμα σὺν τῷ Θεοφιλέστατῳ αὐτῶν Ἀρχιεπισκόπῳ
 Κυρ Τιμοθέῳ, ἐκ κεῖνων εὐλογον, ὅτι ἡγήσαντο δίκαιον, τὸν ποσάτοις
 καὶ πηλικατοῖς Θεῷ Θεῷ δοξαζόμενα ἀξιογαστοῖς σημείοις, καὶ θαύματι.
 μὴ ἀπὸ λαμβάνειν καὶ Θεῷ τῷ ὁσεβῶς τῆς Ἐκκλησίας συστήματος τὰς
 οφειλομένης ἐπιστῆς τιμὰς, καὶ τὰ ἐορπάσιμα δίκαια. ἔχοντες ὡς ἡμεῖς
 τῷ Ὅσιῳ τῷ ἀνθρώπῳ τιμῶν, ἀλλ' ἵνα ἡμεῖς Θεῷ τὰς πρὸς ἐκείνον
 τιμὰς τὸν Θεῷ Θεῷ ἐπαυμάνα ἔλκω. διὸ καὶ Θεῷ τῆς Ἀποστολῆς τῷ
 ἀναφορῶν τῶν πρὸς τὴν ἡμῶν μετριοτήτι, τὸν εἶδον αὐτῶν πόθον,
 ὃν ὑπ' ἄκρας ἀλαβείας ἔχοντες πρὸς τὸν Ὅσιον Γεράρχην, ἐκδηλώσαν-
 τες, καὶ ἐξαισόμενοι δοθῆναι αὐτοῖς ἀποστολῇ, καὶ ἀδελφῶν Θεῷ τοῦ
 Οἰκουμενικοῦ τούτου Θρόνου τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χειρὸς Μεγάλῃς Ἐκκλη-
 σίας, ἐχόντες τὸ ἐνδόσιμον αἶψαν μετὰ τῷ λοιπῶν αὐτῷ ἀποστολῇ,
 Θεῷ Βασιλικῶν, καὶ Πατριαρχῶν διαπιστώσεων, τῷ σωτῆρι, καὶ κανονί-
 ζειν τὰ κανονισμῶν δόγμα, ὅπως ἔχουσιν ἐπ' ἀδείας Ἐκκλησιαστικῆς
 εἶσαι τῷ Ἀγίῳ Ἐορτίῳ ἐπίσιον, καὶ τελῶν αὐτῷ πανηγυρικῶν μνημό-
 σιων. τῆς ἐν αἰσθήσει αὐτῶν ταύτης, καὶ ἀξιώσεως σωδοικῶς ἐπικει-
 θέσεως, καὶ δικαίας ὀντος, καὶ ἀλόγῃ ἀφανείσεως, μετ' ὁμοσείας ταύ-
 τῳ ἀπεδέξατο ἡ Μετριοτής ἡμῶν. Καὶ δι' ἡ χάριτος σωδοικῶς μετὰ
 τῷ περὶ αὐτῷ Γερατῶν Μητροπολιτῶν, καὶ ὑπερτίμων, τῷ ἐν Ἀ-
 γίῳ Πνέματι ἀγαπητῶν αὐτῆς Ἀδελφῶν, καὶ συλλειτουργῶν, ἐντέλλε-
 ται, καὶ ἐν Ἀγίῳ ὑποφαίνεται Πνέματι, ἵνα ὁ Θεοφιλέστατος Ἀρ-
 χιεπίσκοπος Κεφαλῶν, καὶ Ζακύνθου Κυρ Τιμόθεος, καὶ ὁ περὶ αὐ-
 τὸν τῷ Γερῷ Καταλόγῳ Πρεσβυτέρων τε καὶ Γερονόχων Σύλλογος, καὶ
 ἅπας ὁ τῷ Ἀρχόντων, καὶ Ἀρχιερέων περιώνυμος τῷ Κυρίῳ λαός,

ἔχουσι πληρεσάτω ἀδείαν συζητοῦν τὸν Εὐαγγέλιον ἐπίσιον, καὶ μνή-
μῳ πανηγυρικῶς ἐκτελεῖν τὰ Ὅσια καὶ Θεοφόρα Πατρὸς ἡμῶν καὶ Γεράρ-
χου ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ τῷ Θαυματουργῷ ἐν τῇ αἰσιμασίᾳ δούλῳ ἡμέραν αὐ-
τῷ, ἥτοι καὶ τῷ δεκάτῳ ἐβδομῶν τῷ Δεκεμβρίου Μηνός, ἐν τῇ Γερά-
ρχῃ τῆς Μεταμορφώσεως, τῇ καὶ τῷ Νήσῳ ἡδὲ Σφοδράδων, ὅπου καὶ τὸ
Γερόν αὐτῷ Λείψανον, ταῖς Κανονικαῖς Ἀκολουθίαις, ἀδόντες καὶ ψάλλον-
τες τῷ Κυρίῳ εἰς δόξαν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, τῷ ἐπιβραβεύσαντος ἐκ τῶ
πλείστων τῆς χριστιανικῆς αὐτῷ τὸν ποιεῖτον ἀτίμητον θησαυρόν, καὶ ταῖς δυσί-
ταύταις Νήσοις, ἀξιομαρτυρικῶς ἐν μόναις ταύταις τῆς ἐπιστοῆς Εὐαγγελίας
τῷ Ἀγίῳ, καὶ πανηγύρεως. οὐδὲ καὶ ἡ Θεία ἐπέσκεψεν χάρις, καὶ ἡμι-
ρεῖται ἀφωχίτης ἡ ἐπικυρμασμένη αὐτῇ τῷ Ὅσιῳ τελειῇ μέχρι τερμάτων
αἰώνων, παρέδωκεν ἡσυχασμένη, ἡ κωλυμένη τὸ σωθῆναι. Ὅθεν εἰς
οὐδεὶς, καὶ ἀσφάλειαν τῆς ποιανύτης ἀποτροπῆς, καὶ ἀδείας, ἐγένετο καὶ τὸ
παρὸν ἡμετέρον Πατριαρχικόν, καὶ Συνοδικόν ἀποτρεπτικόν ῥάμμα, καὶ
ἐπέδωκε τοῖς αἰστανμένοις.

Εὐ ἔτει Σωτηρίῳ, α΄ γ΄.

Μηνὶ Γενίῳ, Γενικτιῶνος δεκάτης Πρώτης.

✠ Γαβριὴλ ἐλάτῳ Θεῷ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ρώ-
μης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

- Οὐ Κασσαρείας Κυβερνήτης.
- Οὐ Ἡρακλείας, καὶ Ραιδεῶν Νεόφυτος.
- Οὐ Κυζίκου Κυβερνήτης.
- Οὐ Νικομηδείας Παρθένος.
- Οὐ Χαλκιδόνης Κωνσταντίνος.
- Οὐ Θεσσαλονίκης Γυνάτιος.
- Οὐ Πρέσβης Κυβερνήτης.
- Οὐ Δέρκων Νικόδημος.
- Οὐ Προικονήσε Θεόκλητος.
- Οὐ Ἀγαθεπόλεως Ρωμαιοὶ.

Δ Ε.

Δ Ε Κ Ε Μ Β Ρ Ι Ω, ΙΖ΄.

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ἘΝ ἈΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ἡΜΩΝ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ἈΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑἰΓΙΝΗΣ.

Εὐ τῷ μικρῷ. Ἐπεὶ γὰρ ἰσῶμεν Στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια, ἡχος πλ. β΄. Αἱ Ἀγγελικαί.

Εὐτε καὶ Πιστῶν, ἡ Ὁρθόδοξος χορεία, ὕμνος καὶ ῥῥόας,
ἐποιμάς ὑπὸ πνεύματι. ἰδὲ γὰρ συγκαλεῖται ὁ κλεινὸς Διο-
νύσιος, πάντας τῷ πανόρτον ἡμέραν, ἐν ᾗ Χριστὸς ἡ Ἐκ-
κλησία, τῷ πανίερῳ, μνήμῳ αὐτῷ ἐπιτελεῖ, τερπνῶς
ἐορτάζοντας.

ΣΩμα καὶ ψυχῇ, ἀκλήιδωτον ἐσώσω, ἐχθρὰ ρυπαρὰν, μολυσ-
μάτων Γεράρχα. ὁρμάς τε καὶ ἐνέδρας σὺ γενναίως κατέφραξας,
τῶν καὶ σὲ πᾶς ἐρχομένης, Θεῶν δυνάμει Παρακλήτης. ὅθεν αἰρεῖται,
ἡδὲ Ὁρθόδοξον ἡ πληθύν, νίκης λαμπρᾶς ἔσπαια.

Ὅπως τὸ σκεπτόν, καὶ πανσύντημον σκεπτός, ὑπερθεῖν Τριᾶς, ἀρ-
θαρσίας ἀδελφώσεως, σεφιστορεῖ σεφιστῶν, Γεράρχα ἑισμέγιστε. δῶ-
ρον ὡς ὑπερτιμὸν καὶ τῶν, ἐπιδόσθῃ τῇ σὴ Πατρίδι, νόσῳ καὶ πα-
θῶν, ὑπολυθῆται σαῖς θέρμαϊς, πρὸς Θεὸν ἐντάξῃ.

Accol. S. Dionisio.

Β

Δόξα.

Δόξα. ἡχος, πλ. δ'.

Τρυφάς, δόξαν, καὶ πλάτον, καὶ πάσαν ἀλλω βιοτικῇ ἡδυπάθειαν, σκύβαλα καὶ Παῦλον ἐκ νεότητος σοφὴ ἡγιστάμηνος, καὶ τὸν χρηστὸν τῆ Κυρίᾳ ἐπάρας ζυγόν, εἰς ὕψος θείων ἀρετῶν σαυτὸν ἀνύψασας δι' ἀσκήσεως. ὅθεν ἡ τῆ Προδύματος ἐν σοὶ σκηνώσασα χάρις, πολλῶν θαυμάτων ποιήσας, δίδασκας θείοις, ἕως ἡ ἐκλύθητε καρπὸν τὸν πίπειρον. πάσης ἀρετῆς καὶ ἡσύχας, ἐκβιῶσαι θέλων μετὰ τὴν σῆς Παφίδος ὁρεσιν ἀσκήμιος.

ΛΤεὶς ἐξοφῶπως τῆς ἀρᾶς, σαῖς διχαῖς εἰς κόνιν γυναικί, δέμας δεινῶς δισμελῶν, ρεῦμα δὲ πολυῤῥοον ποτὶν ἀβρόχοις ὡς ὅριον, Γοραὶλ μὲν διώδδυσας. καὶ ὄμβρε παρμάκαρ, ψεκὰς σὲ ἐκ ἡψατο διλαβεμένη σε. πλάνην ἰχθυόβωλον κακίστην, θαύματι ἀπὸ λήγας ἐξῶ, ἀρχας ἀπαδόξε Διονύσιε.

Καὶ νῦν. ἡχος ὁ αὐτός.

ΥΠόδεξαι Βηθλεὲμ τὴν τῆ Οὐῆς Μητρόπολιν. φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον ἐπὶ σὲ φωνῆσαι ἔκει. Ἀγγελοι θαυμάσατε ἐν Οὐρανῷ. αὐθραι ποὶ δόξασατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ ἔρισάκλειον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀρχαυλῆντες, τὸν ἔρισάκιον ὕμνον μελωδήσατε. πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Πατερργέτιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά. ἡχος, β'. Οἶκος τῆ δ' ὄραθ'.

ΠΑνήγειρες παιδρά, πανόσημος ἡμέρα. τὰ αἶψα συν τοῖς κάπῳ, ἐν δόξῳ ἐορτάζει, σὲ Πάτερ τὸ μνημόσυνον.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίᾳ ὁ θάνατος τῆ Οὐσίας αὐτῆς.

ΑΣματὲ καὶ ὠδᾶς, ἡ Αἰγίνα φαλλέτω, συν Ζακυνθίῳ πόλει, γενεῇ ραῖρουν ἐκ πόδα, τὸν Μέγαν Διονύσιον.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

ΣΚίρτησον ὁ Χορὸς, Πατέρων Θεοφόρον, Μονῆς τῆς τῆς Σφοδράδων, καυτὸν κρότησον αἶνον, ἡμῶν τὸ κλέος ὕμνησον. Δόξα, Ὁμοιον.

ΠΑντες σε τὸ σεπτὸν, φερικυκλῆντες σκλῆως, προσπίπτουμι βοῶντες, σὺς ὕμνῳ ἐκ πάσης, κακίας ὑπολύψωσον. Καὶ νῦν.

ΔΕὖτε οἱ γυνεῖς, συμφώνως τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν, ὕμνῳ ἀπαύσας, ἐξ ἧς ὁ Χριστὸς τίκτεται.

Νῦν Ἀπόλυσις. Τὸ Τερισάκιον. τὸ Πάτερ ἡμῶν. καὶ τὸ Τροπάειον. Τῆς Ζακυνθῆ τὸν γόνον. Ζῆτει τῶν ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐσπερινῷ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τῇ Μεγάλῃ Ἐσπερινῷ, τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμιν, στίχ. γ'. καὶ φαλλόμεν Στιχηρά προσόμοια, ἡχος β'.

Ὅτε ἐκ τῆ ξύλης νεκρὸν.

ΘΕἶω ἐκ νεότητος σαυτὸν, ἔρωτι πεπρώσας ἀπέπτῃς, εἰς ὕψος Ἀγίε. ἀπαθείας ἀπασαν ἐπαπώσάμηνος, Κόσμου δόξαν χαμαῖζηλον.

Σταυ.

Σταυρὸν δὲ ἐπάρας, ζυγὸν τὸν σαπίειον χείρων ἐπέλασας, βίον, ἀμνηστικὸν ἀγῶσι, καὶ τῆ ἀλάστορος ὁδῶν, ἡ Τειλὰς μεγάλως σε ἐδόξασεν.

ΣΚεῖος ἐκλογῆς σε ποιοῦδων, Πάτερ ὁ ἐπὶ τῶν καρδίας καὶ βλεπῶν κρυφία, ἄξιον κατέστησεν Αἰγίνης Πρόεδρον. καὶ πανσόφως κατήρδυσας, διδάγμασι θείοις, ἕως ἡ ἐκλύθητε καρπὸν τὸν πίπειρον. πάσης ἀρετῆς καὶ ἡσύχας, ἐκβιῶσαι θέλων μετὰ τὴν σῆς Παφίδος ὁρεσιν ἀσκήμιος.

ΛΤεὶς ἐξοφῶπως τῆς ἀρᾶς, σαῖς διχαῖς εἰς κόνιν γυναικί, δέμας δεινῶς δισμελῶν, ρεῦμα δὲ πολυῤῥοον ποτὶν ἀβρόχοις ὡς ὅριον, Γοραὶλ μὲν διώδδυσας. καὶ ὄμβρε παρμάκαρ, ψεκὰς σὲ ἐκ ἡψατο διλαβεμένη σε. πλάνην ἰχθυόβωλον κακίστην, θαύματι ἀπὸ λήγας ἐξῶ, ἀρχας ἀπαδόξε Διονύσιε.

ΘΕἶλῳ Ἡγεμῶν Δανιὴλ, δυσπιστίαν πᾶσαν πισῶσαι φερικῇ διαμάτῃ, τῶν μὲν ἐξέστησας θυτῆ ἐν μέσῳ φανεῖς, ληκοφόρων ἱσάμιος, αὐτῶ ἐισιόντι, ἐξῶ τῆ πανσέπτῃς τεμῆρας Ἀγίε. ὕμνοις λιταργῶν σοι ὅθεν, ἔομαι συχεθεῖς ὁμολόγει, εἶναι σε Πιστὸν Οὐῆς θείῳ.

ΠΑλὰι ὡς Ἡλίας νετῆς, Πάτερ Οὐρανόθεν κατάγεις καὶ ἐκλύεις αὐχμόν, σῶμά σε τὸ πάντιμον λιταργῶν Πιστῶν. καὶ σείσῃς προκατήγγειλας, φθορὰν πικροτάτῃ, ἡς περ καὶ δέσσωσας τὴν τῆς Σφοδράδων Μονῇ. ἥτις σε ἀποσάτῃν εἰρῆσα, πάσης συμφορᾶς ἐκλύεισαι, σὲ τῇ μεσιτείᾳ Διονύσιε.

ΥΜνον παραρμόνιον ἰδὲ, ἡ τῆς σῶν πιστῶν αὐτοχθόνων χορεία ψάλλεσσι. μνήμη τῇ πανσέπτῃς σε, καὶ τῇ τεμῆρας τῆς σῶς, Γερῶς προσβάλλεται, ψυχῇ καὶ καρδίᾳ, σὲ τὸ θαυματόβρυτον σκλῆως ἀπαύσασθαι. Ἡν περ ἀβλαβῇ φερικῶς, εὐλίφως παντοίας καὶ βλάβης, Πάτερ Διονύσιε ἀποσβείσεις σε.

Δόξα. ἡχος, πλ. β'.

ΣἩμερον τέρεται λαμπρῶς πωνηγυῖσσα Ζακυνθῶς, ἐν τῇ Ἀγίᾳ σε μνήμῃ Διονύσιε Πάτερ, καὶ ἡ σεπτὴ ὠραῖζεται Ἐκκλησία, πεποικιλμένη τοῖς σοῖς ἀπαδόχοις τεραργῶμασι, τοῖς ὡς ἐκ πηγῆς ἀκρωτῆς κατ' ἐκάστῃ τοῖς δισβεῖσιν ἐκχεομένοις ἐκ τῆ πανσέπτῃς καὶ μάκαρος σκλῆως σε. ὅπερ Πιστοὶ λιταργῶντες σήμερον, δόξολογίας προσφέροντες ἐκτελοῦμι. τὸς τὴν σὴν ἐκκλησίαν ἐορτάζοντας μνήμῃ, σῶσας φερικῶς τῇ ἀοράτῃ σου δῆσασθαι, ἐκ πάσης φερικῶς ἀνάγκης, καὶ τυχεῖν ἀξίωσον τῆς πταισμάτων τῆς ἀφέσεως. Καὶ νῦν, ποιοῦντων, ἡχος ὁ αὐτός.

ΣΠήλαιον ὀφείζεις, ἡ ἀμνὸς ὃς ἔκει, ἐμβρυον φέρουσα Χειρὸν. φέρων δὲ ὑποδέχῃ, τὸν τῆς λόγῃ λύσαντα τῆς ἀλόγῃ ἀνάγκης ἡμῶν τῆς γνησῆς. ποιμένες ἀρχαυλῆντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φερικῶν καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χροστὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῇ Βασιλεῖ ἀποσά-

τηδῶν; μεγάλων παδαδῶν ἐπὶ σοὶ φεικτῶν Μουσίων, ἐπὶ γῆς τελευ-
μῶν, ὁραῖον Παναγία. καὶ προσεβήζοντες, ἐπαγγέλλοις ἡμῶς ἐκ τῆς
γῆς τὸ σπῆλαιον. καὶ Οὐρανὸν αἰτῶμεν παδαχεῖν τὸν ἀστέρα, καὶ Μάγοι
δὲ προέρχονται ὑπὸ Ἀνατολῶν τῆς γῆς, εἰς δυσμὰς θεάσασθαι, τῶν
βροτῶν Σωτηρίαν, ἀγκάλαις δαδευόμενον.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, α'. Τῷ λίθῳ σφραγισθέντος.

Νικολάε Γαβριηλοπέλα Γερέως ποίημα.

Τῆς Ζακύνθου τὸν γόνον καὶ Αἰγίνης τὸν Πράεδρον, τὸν φερὸν Μονῆς
τῆς Σφοδράδων Διονύσιον ἅπαντες, τιμῶμεν συμφώνως οἱ πιστοί,
βοῶντες πρὸς αὐτὸν εὐλαβηθῶς, σαῖς λιταῖς τῆς τῶν σὺν μνήμῳ ὀπτε-
λῶντας σωσον, καὶ βοῶντάς σοι. δόξα τῷ σὲ δόξασαντι Χριστῷ. δόξα τῷ
σὲ θαυμασώσαντι. δόξα τῷ δαρησαμένῳ σε ἡμῖν πρέσβει ἀκούμηνον.

Δόξα. τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Τῷ Γαβριήλ. καὶ Ἀπόλλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Θεὸς Κύριος. Τροπ. τῷ Ἀγίῳ, δὲ. καὶ Θεοτοκίον.

Μετὰ τῶν α'. Στιχολογίαν, Κάδισμα, ἦχος α'.

Τὸν πάρον σε Σωτήρ.

Επέλαμψεν ἰδὲ, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἔαρ. ἐπέφανε Πιστοί, ὁ πιστὸς Γε-
ράρχης, Πατὴρ Διονύσιος, Οὐρανόις χαρίσματος, ὡς Οὐρανός,
πεποικιλμένος Νυμφίος. νυμφὸς θεῖσιν γὰρ, Θεαῖς αὐτὰς Ἐκκλησίαν, αὐ-
γάων ἐλάμψεν.

Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Οκλίνας Οὐρανὸς, καὶ Παρθένω οἰκήσας, προέρχεται σαρκί, Βη-
θλεὲμ ἐν σπηλαίῳ, πεχθῆναι καθὼς γέγραπται, ὁραθῆναι τε νή-
πιος, ὁ πᾶν νήπια, ζωογονῶν ἐν τῇ Μήτρει. τέτω χαίροντες, νῦν ὑπα-
πίσωμεν πάντες, καρδίας διθύπητι.

Μετὰ τῶν β'. Στιχολογίαν. ἦχος δ' αὐτός.

Σκιστὰ Πνευματικῶς, καὶ χοροὶ τὸ Πνεῦμα, λαβὲν τὴν πίστιν συ-
νηθόντος ἐν ὕμνοις. αἰσίως ὀρμηθεύσατε, καὶ σιπτῶς φελεπτύ-
ξασθαι, σὲ τὸ πάντιμον, σῶμα Χριστοῦ Γεράρχα, θαυματόβρυτον. οὐ
προσατέλῃ μὴ παύσῃ, πρὸς σὲ καταφύγοντος.

Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Αγάλλῃ ἡ Σιών, Βηθλεὲμ ἀβελίξ. ὁ πάντων συνοχὸς, τὸν ἀ-
στέρα ἀποπέμφας, ἐμύνησε τῶν ἁμάρτων, ἐαυτὴν συγκαταβάσιν. ὃν
ᾧ ἔμεντοι, τῷ Οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, ὄντως τίκεται, ἐκ τῆς Παρθένου
ἀφ' ἑνός, ὁ μόνος φιλαίθερος.

Μετὰ τὸν πολυέλεον Κάδ. ἦχος γ'. Τῶν ὁραϊότητων.

Σήμερον τέπται Πόλις ἡ Ζακύνθος, καταφωτισθεὶς σπλῆνος τὸ
πάντιμον. δάρον ὑπέρτιμον αὐτὸ, ἀρῶσα ὁ Γεράρχη. ἐκ σὲ ᾧ ἐκ-

κίχου.

κέχυται ἀνέναντος τὰ θαύματα. πίσει τοῖς προστρέχουσιν ὀχλημένοις πα-
θήμασι, δεινοῖς. ἡ γηθομένη κραυγάζει σοι, χαίρει Χριστὲ πρὸς Σι-
πῶν.

Δόξα.

Σταυρὸν ἀράμμος ζυγὸν σωτήριον. χαίρων ἐπέφθασας δυσβάτοις ὄρα-
σιν. ὄχλον τῶν γυνέων καὶ κούων, δόξης τε ἀφιστάμενος, Πατὴρ Διονύ-
σιε, καὶ νεκρώσας τὰ σώματα, πάθῃ κακῆχθῃσιν, ἐβίωσας ὡς ἀσκαρὸς.
διδὼν καὶ Θεῖας δόξης τετύχκας, ὕμνοις ὧν αἰετὶ λαβδῶν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Χαρὰς πεπλήρωται, πᾶσι τὰ πέρας. ἡ Θεοτόκος ᾧ γεννᾷ ἐπεί-
γεται, τὸν Βασιλέα τῶν πάντων, ὃν θαύματος ἀνεμύνηται. ἀρχεται
ὁ Ἀναρχος, καὶ σαρκῶνται ὁ ἀσκαρὸς. σπῆλαιον εἰσδέχεται, τὸν σωτήριον
ἅπαντα. ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλῃ καὶ χοροῖς, ἡ κτίσις Χριστοῦ τὰ προεόρτια.

Οἱ Ἀναβαθμοί. τὸ α'. Ἀντίφωνον τὸ πέμπτον ἦχος. Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀπαποδάσσωμεν τῷ Κυρίῳ. τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον καὶ Γαλιλῆα.

Ο' μὴ εἰσερχόμενος εἰς τὴν θύραν εἰς τὴν αὐλήν. Ο' Ν. Δόξα.

Ταῖς τῷ Γεράρχῃ. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελ. πρὸς Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς.

Εὐλίσσόν με ὁ Θεός.

Τοῖς ἐκ πόθου τῶν φαιδρῶν, μνήμῳ τιμῶσί σε Γεράρχα, ὁρμᾷς
δολερᾷς, ὅποτε χίτων αἰετὶ, δολίᾳ πάρο.

Ο' Κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς ε'. Ζήτηε εἰς τὴν Ἑορτήν τῷ Ἀγίῳ Νικολάῳ.

Καὶ τῷ Ἀγίῳ, εἰς ἡ. Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Γεωργίᾳ Γεροδρόκονε τῷ Συπαυτῇ, ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέβρασε.

Γεωργὸς καθάπερ νεικετής, Θεαῖς γεωργήσας σε, ἀρεταῖς παντοίας πᾶν
ψυχῶν Ἀγίε, ἔγω νῦν γεωργήσον, ἱκετεύω σε, τὸ τῆς γλώττης μου
ἄμυσσον, ὅπως ἐπαξίως, μέλῳ σε τὰ εὐδοξία τέρας.

Εγκωμίων ἅπας ἀληθῶς, ὕμνος ἐδωθήσεται, σὲ ὁψιμῶν ἀγα-
νας καὶ τὰ σκάμματα, ἅπερ ἐνηγώμισαι, ἐκ νεότητος καταξίας ἀοί-
διμε. ὅμως μοι πολυῶντι σύγγνωδι, καὶ δέξαι με τῶν αἰνέσιν.

Ως ἐχέφρων Κόσμος τὰ περπὰ, ὡς ἐπιβλαβέσασα, καταφρονήσας χαί-
ρων ἀνεπτέρωσας, ἔλλυσσε πᾶν ἔρπον, καὶ διανοίας πρὸς τὸ ὄντως ἀπό-
τατον, κάλλος ὀρεκτὸν πανάγι, ἐ νῦν ἔσφες γηθόμενος. Θεοτοκίον.

Ρευστῶ φύσιν βρότειον ἡμῶν, δι' ἄφρον ἔλεος, Θεὸς ἀφθαρτίσιν ἐκόν
κατέρχεται, Λόγος ὁ προαίμαρχος, ἐκ Θεοπάιδος, σισαματωθισό-
μενος. ὅνπερ ἐν βραχεὶ τικτόμενον, σπῆλαιον κατοπτρῶμεν.

Ε' τε.

Ε'τερος Κανὼν, ὃ ἡ ἀκροστιχίς. Αἰχρὰ βίεμα σαῶσον τῇ σῇ περιβεία.
 Η'χος, α. Χειρὸς θνήσκει, δοξάσατε. Ποίημα τὸ αὐτὸ.

Ατὼν ψυχῶν με σωτήρησον, παμμάκαρ Διονύσιε ἀπλόδοτα, Ἀγνοῖς
 σε αἰνέσαι χεῖλεισιν, αἶγλη τῇ ἀποσίτῳ ὡς παρῶς, Θεῖας φεικ-
 τήρας, ζωοθεῖσαν μολυσμοῖς ἀθέσμοις λάμπουσαν.

Ιὸν προσκρυσσας ἀλάστορα, ἐμμεῖσαι σε καρδίᾳ ἐθέλοντι, τὸν νῦν ἀ-
 παθῇ τε σέσωκας, ὁρμῆς τῆς τῆς ρείωντων ὡς νενεχῆς, ἀριτῶν καὶ πᾶσαν,
 γυμνασάμενος Θεῖς, δοξῆς τετύχηκας.

Σαρκὸς δευώσας τὸ φρόνημα, τῷ Πνύματι μετῴχθεις ἰσάγγελον, ζωὴν
 ὅπῃ γῆς ἑισμέγισι, ἀγνεία καὶ ἀσκήσει ὠραϊδεῖς, σκυῖος ἀνείχε-
 θης, καὶ δοχείον καθαρὸν τῷ Θεῷ Πνύματος. Θεοτοκίον.

Χρυσὸν καὶ Σμύρναν καὶ Λίβανον, οἱ Βασιλεῖς Περσῶν προσκομίζουσιν,
 Ὑψὲς ἐκ Πατρὸς Ἀμήτορι, Ἀπάτορι δὲ πάλιν καὶ ἐκ Μητρὸς, Κόρης
 Παναμώμης, τικτομένη Βιθλέμ Θεῶν βυλήματι.

Καταβασία. Χειρὸς γεννᾶται. Ω, δὴ, γ. Ε'ξέλιθισεν ἡ ἔρημος.
Γενναίως κατεπάλαυσας, σουργῶ θνήσκοντες, καὶ πᾶσαν ἄλῃν εὐ-
 κλειαν, Σταυρὸν δ' ἄρας τὸν τῷ Κυρίῳ σε, πρὸς τὰς ἐρήμους χεί-
 ρων ὑπομόλυσας.

ΙΧνη τῇς ἀσκήσεως, φεγγαβολοῖς λάμψαι, τετλαυγόπων Ὅσιε,
 σερῇ τείβῃ ἐκμυσησάμενος, Ἀσκητῆς ἐπιφανὲς διακρύσιος.

Οὗτος ἐν σοὶ ἐπέπνυον, ἦχος Θεῷ Πνύματος, καὶ χαρισμάτων ἔδειξε,
 Θεῶν οὐδοξον οἰκητήριον, καὶ πηγῶν Γαμάτων ἀνέξαντλητον. Θεῶν.

Υπόδειμα τὸ σπύλαιον, Μαριάμ τῷ Ἀρχαντῶν, ὅποτεκεν ὃ ἐρχε-
 ται, ἀπειράδρως Χειρὸν τὸν Κύριον, μισότειχον τῆς ἐχθρας λυ-
 σαι θέλοντα. Ἀλῶς. Τῷ πρὸ τῆς αἰώνων.

Ρῶσιν τοῖς ἐν πίσει, προσῖσιν ἐκχέεις περιβείαις ταῖς σαῖς, πα-
 θῶν ποικίλων δορυμνοῖς, τῷ σῷ Θεῷ τεμῆρι, οὐδα σκλῆρός σε τὸ
 πάντιμον, ἀπατηγάζει θαυμάτων πηγὰς, ἀφθόνως τοῖς χρίζουσιν.

Οὗτος ἐν τοῖς Ὑψίσις, Ποιμναρχὸς Αἰγίνης ἀποβάλλεται, φωτολαμ-
 πῇ ὅπῃ λυχίας, σὲ Παμμάκαρ ὡς λύχρον, ὅδον πρὸς ζωὴν τὴν ἀ-
 γνοσαν, ὑποδεικνύοντα πᾶσι ταῖς σαῖς, φωτιστικαῖς λάμψαι.

Υψίκομον Πάτερ, καθαρὰς ὡς δούδρον τοῖς σοῖς ὀχετοῖς, ἐπαρδού-
 μενον δακρύων, δαφιλίης ἐπιφύων, καρπὸς ξυῶν τερασίων σε, εἰς
 σωτηρίαν παντοίων δεινῶν, τῷ Πιστῶς τιμώντων σε. Θεοτοκίον.

Βῆθ' πετρινιστῶ, παρ' ἡμῶν τὸν Γεγάριον θανάτου ἄρας, Τίος δ' Ἀό-
 γος πεπνωκότες, νῦν ἐπέση ζωώσας, τῶν ὅλων ἐστιμμενος. Παρθε-
 νικῆς ἐκ νηδύος ὃν Μαριάμ, ἀπειράδρως τέχεται.

Κατα-

Καταβασία. Τῷ πρὸ τῆς αἰώνων. Κάθισμα. ἦχος, δ'. Ὁ ὑψώθης.
Η Γερά σε καὶ πανσέντιμος μνήμη, πεποινημένη ποικίλῃ χαρίτων, πα-
 τας Πιστῶς φαιδρύνουσα ἀνέτειλεν ἰδέ. ἕς περ σωτησάμενα τῇ σῇ
 Θεῶν τεμῆρι, πίσει σοι παρῖστανται ἐνθυφῆσαι ποθέοντες, ἀειθαλεῖς καρ-
 πὸς ὑπερφῶν, θαυμάτων θύτα Χειρὸς Διονύσιε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.
Νῦν περαιῶνται Προφητῶν αἱ προρρήσεις, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ θῆτις
 ση, ὅποτεκεν βροτῶν τῷ ὀπολύτῳ. Ὑπέρδεν προβέχουσιν Οὐ-
 ρανῶν αἱ δυνάμεις, δόξαν ἀναπέμπουσαι δι' ἡμᾶς τῇ τεχέσει. καὶ Βασι-
 λεῖς προέρχονται Περσῶν, αὐτῷ σὺν δάροις προσίστασι γητόμενοι.

Ω, δὴ, δ'. Ε'λήλυθας ἐκ Παρθένου.
ΙΚέσιον, ὅμνον δέχεσθαι σε Πανάγιε, πίσει σοὶ προσάγοντες σω-
 τῆρι μετῴχθεις καὶ Πνύματι. τῶν ἐν περιστάσει, παντὸς ἀπήμονα ὀλε-
 θείας μηχανήματος.

ΕΓὼς μὲν, Ἀγγελάρχης παμμάκαρ πανάριστος, σὺ τῷ Ἀρχιποίμε-
 νος τῷ Μοναζῶν πᾶς ἀγέλας τε, μαύδραν πρὸς Οὐράνιον, ὁδηγῶ-
 σάμενος, τῇ παντὶν πολιτείᾳ σε.

Ρῶμης, καταδίκης θανάτου τὸν κτείναντα, Ἀδελφόν σε φίλιππον σοὶ
 γεγονότα καὶ ἑσώσας, συμπαθῶς ἀλώβητον. Θεσμός τῆς φύσεως,
 ἔκδοσις πᾶς βαβαὶ κατέβαλες. Θεοτοκίον.

Οὗτοι Βασιλεῖς, τὸν Ἀστέρα περὶ σὸν σκοπέμενοι, τυχεῖν ἔπερ ἀπὸ δό-
 σι, ταῖς ἡγεσίαις τὸν Ἀντα. ὃν Παρθένος τέχεται, ἀλόγων φά-
 νητε, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς σώσοντα. Ἄλλος. Ρ' ἄβδος ἐκ τῆς εἰζης.

Ισχῶν ἐνδυσάμενος σοφὴ, Χειρὸς τῷ σὲ ἰχυσαντος, ὡς χῶν γενναίως
 κατεπάλαυσας, τῆς ἀκράτης ζωῆς, δόξαν τῷ ὀπικρον. πᾶσαν ἡδυπα-
 θείαν καὶ πλετον, τῷ Κόσμῳ καταλιπὼν, δόξης Οὐρανίῳ μετέχοντας.

Οὗτος προσηρμίδης γαλιῶν, καινῶν ἐπαποσάμενος, δόξαν Μοῦσης
 τῆς Θεομήτορος, Πατρῶν ἐπαλθῶν, εἰς γῆν παμμανάριον.
 οὐδα σε τὸν βίον ἐκτελέσας, ἀγῶσιν ἀσκητικαῖς, Πνεύμα σε τῷ Κτίστῃ
 παρέδωκας.

Υψίσιν αὐλῶν ἡ πληθὺς, Γεραρχῶν ὁμήγουεις, Ὅσιον ἅμα καὶ δι-
 καίων τε, ἐόρτιον σὺν ἡμῖν τῇ σεπτῇ κοιμήσει σε, αἶνον συγχο-
 τῶσιν Γεράρχα, ὕμνουντες χαρμονικῶς, τὸν σὲ μεγαλύναντα Κύριον.

Θεοτοκίον.
ΜΗ' σύγναζε ἔγκυον θρῶν, Κόρην τῷ μνησθεῖσαι σοὶ, Μαριάμ
 Γωσῆφ Δίκαιε. τὸ ὃ αὐτῇ γεννηθὲν, εἰς Ἀγίῳ Πνύματος, τέχ-
 εται Τίδον τὸν πρὸ αἰώνων, ἐλθόντα σώσαι βροτῶν, γένος τυραννίδος ἀλάστορος.

Accol. S. Dionifio.

C

Κατα-

Καταβασία. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Γεωαί.

Ω, δὴ, εἰ. Μισίτης Θεῶ.

ΔΙέβης σοφὲ, Θεῶν σοφίᾳ αὐθιγὰν ῥάβδον ἀληθῶς, ἀποσκοπῶντας
ἀπαντα, βίᾳ τῶν σκοτούμαιναν καὶ εἰληφας, ἐν ταῖς Ἐπερανίοις,
σπινυαῖς φῶς τὸ ἀνέσπερον.

ΓΔέ σοι λαμπρὰ, ἐκπελεῖται Ζακυνθὸς τὰ νῦν Ἐορτῶ. μνήμη τῇ
πανσέπτῳ σε, τῷ σὲ θαυμασάσαντι ἐκπέμπουσα, ἄσματ' ἐν Ἰ-
ψίοις, Θεῶ τῷ Παντοκράτει.

ΑΒρόχοις ποτὶ, σὺ δὲ δέτῃ χάρματα ποτὲ ποταμῶ, διέβης πολυῖρρα,
λαδὲς καθάπερ τὰ Γορδάνεια, πάλαι Γορδανίτης, Χεῖρ' ἀνέρας
Ὅσι.

ΚΟσμείδω ἡ γῆ, καὶ τὰ ὅρη ραίετε χαρὰς γλυκασμὸν, ἀνθρώποι σκιρ-
τήσατε, βελῆς Παφῶας ἡκεῖ τὸ πληρωμα, Χεῖρ' ἡμῶν τὸν Σωτῆ-
ρα, τεκεῖν Παρθένος ἔρχεται. Ἀ'λλος. Θεὸς ὦν εἰρήνης.

ΕΥχῶν νεκρὸν δέμας Παμμάκωρ τῷ σῶν, δεσπόδον ἐκνοτρόπως διέ-
λυσας. ἀρὰς δεινῆς ἀλύτῳ τε δισμῷ ἀφορισμῶ. ὅθεν τοῖς παρὶσ-
σι, σιγῇ ἐτι σὲ ζῶντος, ἐπιτάξω τὸ θαῦμα, ἐκπληττομένοις Διούσι.

ΣΕἰσὶν τῇ Στροφάδων μεγίστῳ φθορᾷ, πανενδόξῳ Μονῇ προκατή-
γχιλας, κατ' ὅναρ Διούσι Πισῶ σε Μαθητῇ. τὸν δὲ κατωλιδό-
ντα, ὑπόδον θαυμασίως, Μοναχὸν διεισώσω, σὲ ἀνέρωγὸν ἐπαυλόμενον.

ΩΔας παννυχίης ἐπάδει λαμπρῶς, γηθομένη σοι Πάτερ χειρίσας,
τῷ ξυῶν τερασίων σε ἐσμὸν ἡ σὴ Πατεῖς. ὡς φέρει πάσης βλά-
βης, ἀβλαβῇ σοὶς πρὸς βίαις. σὲ προβάλλεται πρὸς βίω, πρὸς τὸν Θεὸν
τὸν σὲ δοξάσαντα. Θεοτοκίον.

ΣΜικρῶ ἀξιώσας πτωχεῦσαι Θεὸς, ἀνθρώπινον πτωχεῖαν δι' ἑλπίος
τεχθῆναι νῦν ἐπείγεται σπηλαίῳ δι' ἡμᾶς, Κόρης ἐξ ἀπειράνδρου,
ὃν Ἀσὴρ ἀφ' ἀδόξως, φορμυλῶν τῷ Κόσμῳ, φθορὰς θανάτου λυτρώσαμε-
νος. Καταβασία. Θεὸς ὦν εἰρήνης Πατήρ.

Ω, δὴ, εἰ. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

ΟΛοτρώπως Παμμάκωρ ἐξέμνητος, Θεῶ τῷ Πανταῶντι ἐχθρὸς συλῆσαι
σε, ψυχῆς τῆς Θεῶν ἐρωτας, πειρασμοῖς συνεχέσιν καὶ ἰχουσε.

ΝΟσημάτων ποικίλων πανάρετον, Γατρὸν σὲ εὖρομον φρενὸν καὶ φύλα-
κα, ἐχθρῶν πάσης φαυλότητος, ἀβλαβεῖς ἡσυχάζων Παναγι.

ΟΥρανόθεν ἰκέσιον δέσιν, σῶν ὑμνητῶν πρόσδεξαι, ἡμῖν καὶ φανῆθι,
ἐν ἁρᾷ τελειῆς ἡμῶν, δυσμενῆς τὰς ἐφόδους τροπόμενος.

ΥΠερ φύσιν ἐστὶ τὸ τελόμενον, Κόρη ἀπειρόγαμη, Θεὸς δ' Ἀναρχος
ἐκ σὲ γὰρ ἀρχὴν δέχεται, μορφωθείς μορφῶν δέλα δι' ἑλπίος.

Α'λλος.

Α'λλος. Σπλάγγων Γωνῶ.

ΟΝτως τὴν φεικτῶν, Θεῶ καὶ ἀναιμακτον, Ἀγνῶς λογικῶν Οὐσιῶν
ἔδους, μὴ σώματος, ἐπὶ γῆς βιοτόδους ὡς ἀσφατος. ὕπνος ὅλος
τῷ Θεῷ Ναδὸς πανάγιος, ἀφ' ὧν ὄργισον καὶ Πεδύματος, ἡχῶν πάσης,
ἀρετῆς μελώδημα.

ΝΕφ' ὧς ζοφεῖ, τὸν νῦν ἀπειράθρας, νεφάδῃ ποτὲ ἀμφογυνοῦντά σε,
Διούσι, Δανιὴλ σωμαργεῖα ἀλάστορος. φανείς ἐκτὸς σῆς λάρνα-
κος αὐτῷ Θεῷ Ναῶ, εὐδον εἰσελθόντι Ἀγίῳ, θυτῶν μίσθῳ, ὕμνοις λε-
τεργάντων σοι.

ΤΑξίς νοστῶν, ὁρᾶσαι ἐξέστησαν, σὲ μάκαρ τῷ σὲ θαυματούργοντα,
τὸν ὁμαίμενος, διακόντων ὄργῳ δραπιδόοντα, φονία ὄντι-
σας θανάτου τῷ πικρῷ, τῶν συμπαθῶς δέξασθαι, πεφύγῳτα ἐν σοὶ
ἀγνοῦντά σε. Θεοτοκίον.

ΗΔι τῆς ἡμῶν, ἐκλάμψαι προέρχεται, Παρθένος Ἀγνῆς τῆς ἐξ
ὁσφύος Δαυὶδ, ἡ ἀνάκλησις, σωτηρίας ὡς ὁμοσε Κύριος. ἡχῆσ-
αυ ἔν ἄσματ' καὶ ἄσμη φῶδας. ὕμνον ἀπαντες κροτήσασθαι, γυναικίαις,
Χεῖρ' Προϊόρτιον.

Καταβασία. Σπλάγγων Γωνῶ.

Κοντάκιον. Ἦχος, γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

ΕΥχαρίστας ἄσμασι τῷ Ζακυνθίῳ ἡ Πόλις, αὐμνεῖν προξέπεται
πάντας. Πιστὸς συγκαλῶσα, μέγιστον τὸν ἐν ἀνάγκῃς θερμὸν Προ-
σάτῳ, ρύσῳ δὲ τῷ τῶν κινδύνῳ συνεχόμενον, καὶ γειραίρεσσα κρα-
γάζει, τὸ κλέος χαῖρε Πιστῶν Διούσι. Ὁ Οἶκος.

ΤΑῖς πρὸς Θεὸν ἀδελφάντοις πρὸς βίαις, μὴ ἐπὶ πλάθῃ Πιστῶ λαῶ σε
Παναγι. ἀλλὰ τῇ ἐξυπᾶτῃ καὶ θερμῇ προσασίᾳ, ἔλκων ἡμῖν γε-
νέσθαι δυσώπει τὸν δυσυμπάθοντα καὶ ἀμυλέσσαν Κυρίον. ὅπως δι' αὐ-
τῆς τῆς τε ἐπιμελῆς καὶ ἐπερχομένης τῷ ἀσφατῶν, καὶ ὁρατῶν πολυμένων
ἐπιβελῆς καὶ κακώσεως, θεωρῶνται ἡμᾶς, τὰς μετ' ἀμείβας σεμνωσάμε-
νες τῇ σῇ κραταίᾳ ἀντιλήψῃ, καὶ γειραῖροντάς σε παννυχίῳι καὶ ψαλμι-
κοῖς ἐγκωμίοις, τὸ κλέος χαῖρε Πιστῶν Διούσι.

Τῇ, ιζ'. Δεκεμβεῖς. Μνήμῳ ἐπιπελάσῃ τῷ ἐν Ἀγίοις Παφῶς ἡμῶν
Διούσι. τῷ Νέῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Αἰγίνης τῷ Ζακυνθίῳ.

Τρυφᾶς Παριδῶν φθαρτῆς Κόσμου καὶ δόξαν,

Ἀφ' ἀρτῆς κακλήρσας τὰς Οὐρανίας.

ΑΞιοδάκρυτος εἶναι ἡ πλάνη, εἰς τὴν ὁποίαν πλανᾶται ὁ δυσυχὴς ἀν-
θρώπος, ἐπισμῆρος δὲ τὴν ἀφ' ἀβύσσου ἀπὸ τῆς πλάνης τῆς δόξης
καὶ ἀθανασίας, εἰς τὸν θάνατον καὶ φθορᾷ, διαγυμνὸς ἀπὸ τῆς ἰδίας τῆς

ἀρχάλασον Ἐλεημοσύνην, ἥτις τῆς ὁποίας ἐφαίνετο μία βρύσις ἀέρος, ὅπως ἐπότηζε δαφίλως τὰς διψασυμύνας πόνητας, ἔχοντας συνήθειαν καθε ἡμέραν πρὸς τὸ Ἄγιον Πάχος τῆς λαμπροφώρας τῆς Κυρίας Ἀναστάσεως, νὰ πέμπῃ μίαν μεγάλην βάρκα τῆς Μοναστείας εἰς τὴν χώραν, φορτωμένην ὑπὸ σπῆλαι, ὀσπεία, ἀρόα, ἐλείφια, καὶ ἄλλα βρώσιμα μετὰ Καλογέρεως τῆς Μονῆς νὰ τὰ διανομῇ εἰς πτωχοὺς κρυφίως καὶ τὴν παραγγελίαν τε. σιωπῶντες λοιπὰς τὰς ἀρετὰς, μετὰ ταῖς ὁποίαις ὅλαις ὡς καρποφόρον δένδρον ἐφαίνετο φορτωμένος ὁ Διονύσιος. ὄντος Ἀγγέλου σαρκοφόρου, καὶ ἀνθρώπου ἀγγελόφρων καὶ ἀληθεύον ἐγνωρίζετο. Ἐνδεύεται καθημερινὰ διδάσκωντας τὰς Πατέρας τῆς Μονῆς ὅχι μόνον μετὰ τὸν λόγον, ἀλλὰ περισσότερον μετὰ τὸ καλὸν τε παράδειγμα, ὅπως εἶναι ἡ ὄντως ἀληθὴς καὶ φρακτικὴ διδασκαλία, καθὼς διδάσκει καὶ ἡ γραφὴ λέγουσα, ποιῶντες καὶ διδάσκοντες. τὰς ἐπαρακίνας νὰ φυλάττῃ ἀπαράλλακτος ταῖς τάξεαις, καὶ ἡθὴ τῆς Μοναδικῆς πολιτείας, καὶ νὰ μὴ πολυμήσῃ ποτὲ νὰ παρέβῃ καμίαν ὑπὸ ταῖς ὑπόχρεσις, ὅπως ἔκαμν, ὅποτεν τὸ Ἀγγελικὸν ἐνεδύθησαν χῆμα. Ἀνάμιστα εἰς τὸ πολυαίεθμον τῶν ἀρετῶν, ὅπως τὸν ἐσόλιζαν, πλεονεῖν ἀπὸ ὅλαις ἔλαμπεν ἡ θεώνυμος ἐκείνη, ὅπως ῥίζα καὶ θεμέλιον πασῶν τῶν ἀρετῶν ὀνομάζεται, ἡ καὶ Θεὸν λέγω, πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη, ἡ ὁποία πόσον ἦτον ῥιζομύκη εἰς τὴν καρδίαν τε, ὅπως ὑπερέβη καὶ αὐτὰς τὰς ὁρὰς τῆς φύσεως. καὶ ἀκέραια, παρακαλῶσας, μετὰ προσοχῇ καὶ δύλαβειαν νὰ θαυμάσῃτε. Κάποιος ἀνθρώπος ξένος, πάντομος καὶ αὐθάδης, μετὰ χέρι παμμίανον ὑποκρίσας νὰ φονεύσῃ Κωνσταντῖνον τὸν γνήσιον καὶ ἡγαπημὸν Ἀδελφὸν τῆς Ἀγίας, ὑποκείμενον ἀξιώτατον, καὶ περιβλεπτόν τῆς Πατρίδος Ἀρχόντα. τῆτος αὐφάντης ἐπαρξέτο τριακτὴν μαιμονίαν, φοβεμένος τὴν δυνάμιν τῆς συγγενῶν τῆς φονεῦσας, ἐφόβη, ἥτις νὰ γλυτώσῃ τὴν ζωὴν τε, εἰς τίπας ἐρήμους καὶ ἀβάτας. τέλος πάντων (δὲν ἤξερω, ἢ καὶ τύχῃ, ἢ κατ' οἰκονομίαν μαῶν Θεοῦ, ἥτις νὰ φανερωθῇ ἡ μεγάλη καὶ παράδοξος ἀρετὴ τῆς Ἀγίας) ὤξεπεν εἰς τὸ πορειομύλον Μοναστήριον τῆς Θεοτόκου Ἀναφωνητείας, ἐκεῖ ὅπου ὁ Ἄγιος Ἡγούμενος. καὶ μὴν ἤξιδρωντας, πῶς ὁ Ἡγούμενος ἦτον Ἀδελφὸς τῆς φονεῦσας, ὅλος ἐντρομος, καὶ ὑπὸ τὸν φόβον ὡς μισαποθαμνός, μετὰ δάκρυα γονατιστὸς πίπτει εἰς τὰ πόδια τῆς Ἀγίας, καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ ἡδεύῃ καμὴ ἔλεος εἰς αὐτὸν νὰ τὸν φυλάξῃ εἰς τόπον ὑπόκρυφον. βλέπωντας τὸν ὁ Ἄγιος τέτοιας λογῆς ἑομασμύλον, τὸν ἐρωτᾷ νὰ εἴπῃ τὸ αἴτιον τοιαύτης φόβου καὶ ἀκύντας παρ' αὐτῆς, πῶς ἐφοβόρην ὑπὸ τὸν θυμὸν τῆς Ἀρχόντου, ὅπως ἐπύκναιναν ξεβέχοντες νὰ τὸν εὕρην, καὶ θανατώσῃν, ἥτις εἶχε φονεύσῃ εὖα ὑπὸ τὸ αὐτὸ γούος, ὀνομαζόμενον Κωνσταντῖνον. Ἀφίνω ἐδῶ τὸν καθ' οὗα ὑπὸ τὴν Αὐθεν-

τίαν

τίανσας, ἀκροαταί, νὰ λογιᾶσθαι πόσον πόνον νὰ ἐξοικήσῃ ὁ Ἄγιος εἰς τὴν καρδίαν καὶ φύσιν εἰς τέτοιον θλιβερόν καὶ πικρότατον μύημα, μὴν ἔχοντας μάλιστα ἄλλον Ἀδελφόν. ἀλλὰ ἔσεν ἡ ὄψις τὰ προσώπια τε, τὰ φιλάδελφα δάκρυα ὡς ὑπὸ δύο θολεραῖς βρύσις δ' οὗς ὑπὸ τὰ ὀμμάτια τὰ ἱδρῶμα, καὶ μετὰ βαρύτατον συναγμὸν εἶπεν ὁ ἀνθρώπος, καὶ τί σὺ ἐπταίσῃ ὁ καλὸς ἐκείνος Ἀρχοντας, καὶ τὸν ἐθανάτωσας ἀδικᾷ; ἐδῶ ὡς ἀνθρώπος ἐβιάζετο ὑπὸ τὴν φυσικὴν ἀγάπην τῆς ἀδελφότητος νὰ καμὴ ἐκδίκησιν, ἀλλὰ ἀποτιμῶντας τὴν Θεϊκὴν Ἐντολήν, ὅπως προσάξει νὰ ἀγαθοποιῇ τὰς κακοποιήσας, ὅχι μόνον δὲν ἐκακοποιήσῃ ἐκείνον τὸν πάσης τιμωρίας καὶ παιδείας ἄξιον, ἀλλὰ μιμνήσκων ἐκτενῶς τὴν ἀξικαλίαν τῆς Διεσότητος Χριστοῦ, ὅπως ἔσεν τὰς ἰδίους τὰ Σταυρωτάς ἐπαρακαλεῖ τὸν ἀρχόντα Πατέρα, ἐπύρην τὸν φονέα ἐκείνον, καὶ μετὰ παρηγορητικά λόγια θάρρυνοντας τὸν, τὸν ἐκρύβον εἰς τόπον ὑπόκρυφον, φιλόθεντας τὸν μετὰ πάσαν φιλοφροσύνην καὶ σπλαγχνος, ὡσανὺ νὰ ἦτον ὁχι ἐχθρὸς, ἀλλὰ διεργήτης τε.

Εἰς ὀλίγης ὥρας ἔσεν, νὰ καὶ φθάνῃ πολλοὶ ὑπὸ τῆς συγγενῶν τῆς Ἀγίας δρομαῖοι, ἱδρωμένοι ὑπὸ τὸν κόπον τῆς μακρᾶς οδοιπορίας, καὶ ὑπὸ τὴν ἀμύξῃν λύπην χερδὸν μισαποθαμνοί, συνφοριασμοὶ μετὰ πλῆθος ἀνθρώπων καθοπλισμύλον. τὰς ὁποίας βλέπωντας ὁ Ἄγιος ἐκαμῶθη πῶς δὲν ἤξερε τίποτε, μόνον τὰς ἐρωτᾷ νὰ εἴπῃν τὴν αἰτίαν τῆς ἐρχομῆς τῆς, καὶ τῆς πολλῆς αὐτῶν θλίψεως. Αὐτοὶ μετὰ πολλῶν δακρύων τὰ φανερώσαν τὴν ἐλευσίαν ἐκείνῃ φραγφίαν καὶ φόρον τῆς Ἀδελφῆς τῆς, ἐρωτῶντας τὸν ἀκούει, αὐτὸς νὰ ἐπείρασεν ἀπὸ ἐκεῖ ὁ φονεὺς, τὸν ὁποῖον ἐπύκναιναν γυροδόντες, ἥτις νὰ τὰ πάρῃν τὴν ζωὴν, ὡς καθὼς καὶ ὑπὸ τὴν ἰδίαν ζωὴν τὸν ἡγαπημὸν τῆς ἀδελφῆς Κωνσταντῖνον ἐσέρησεν. Ἐκλαυσεν ὁ Ἄγιος, ἐθρήνησεν αὐταμῶς μετὰ τὰς συγγενεῖς τῆς ἀδελφῆς τῆς τὸν θάνατον, καὶ ἥτις νὰ τὰς καμὴ νὰ μισθώσῃν ἀπὸ ἐκεῖ τὸ γλιγορώτερον, ἥτις νὰ εὕρῃ ἄδειαν νὰ γλυτώσῃ τὸν ἐλευσινὸν ἐκείνον φονέα, ὅπως εἶχε κρυμμένον, τὰς εὐχαλὸν ἐκεῖθεν μετὰ συμβαλῶντικά λόγια, σέλνωντας τὰς τάχα πρὸς ἀκριβὴ ὀξέπαισιν τὰς φονεῖας. ὅσων καὶ ἐπέτυχεν τῆς γνώμης τῆς. ἥτις παρὸς οὗς ὅπως ἐμάκρυναν ἀπὸ ἐκεῖ οἱ συγγενεῖς τε, νὰ θειπῶντας τὸν (μετὰ τὸ νὰ τὰ φανερώσῃ, πῶς ἦτον Ἀδελφὸς τῆς φονεῦσας ὑπὸ αὐτῆς) καὶ πνευματικῶς ἐρμυλῶντας τὸν, τὸν ἐδιόρθωσεν, συγχωρῶντας τὸ ἀμάρτημα, καὶ τότε συνφοριάζοντας τὸν εἰς τὸν αἰγιαλόν, ὅπως ἦτον σιμᾷ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς Μοναστείας, καὶ δίδωντας τὰ τὰ πρὸς χρείαν ἥτις τὴν ζωοφορίαν τε, καὶ ταξίδι, εἰς ἄλλαν χώραν, ἥτις νὰ γλυτώσῃ τὴν ζωὴν τε, τὸν ἐπέμψεν.

Ὡς ἀρετὴ ὡς ἔργον ὑπερφυῶς ὡς κατέρθωμα ὑπὲρ ἀνθρώπων τὸ ὁποῖον ἀκύνοντες τε ὁχι μόνον θαυμάζον οἱ ἀνθρώποι, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ Οὐρα-

Acol. S. Dionisio.

D

P. 101

Ἡ γὰρ Νεκταίη νὰ φυλάττεται προσεχῶς μὲ τὰς λοιπὰς τῆς Πατέρων, ὅτι ἀπ' ἐδῶ καὶ ὀκτὼ ἡμέραις μέλλει νὰ γοῇ σεισμὸς μεγάλος, καὶ θέλει γοῇ μεγάλη βλάβη καὶ ζημία εἰς τὸ Μοναστήριον. ἐγειρόμενος τὸ ὕπνιον ὁ ρηθεὶς μοναχὸς, καὶ λογιζόμενος τὸ δι' ἀπλῆν ὄνειρον, δὲν ὡμολόγησε κανενὸς τὸ ἐνύπνιον. ὅθεν καὶ τὴν παρῶν τῶν Ἀγίων, καὶ τὴν ὀγδόην ἡμέραν ἐγένετο σεισμὸς τὸσον μέγας, ὅπως ἡ σφαιροτέρα οἰκοδομαὶς τῶν Μοναστηρίων ἐπεσαν καὶ γῆς, καὶ ἄλλαι ἐρράγησαν, καὶ μάλιστα ὁ θαυμαστὸς ἐκεῖνος πύργος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπαύει σκοπεύωντας εὐσεβῶς ἄλλος Μοναχὸς καὶ τὴν συνήθειαν, ὅπως ἔχουν νὰ καὶ καθεμεριναῖς φυλακαῖς καὶ ταῖς ἐπιτρομαῖς τῶν Ποντοπόρων Κυρσάρων ἀλλοπίων, ἐπεσον εἰς αὐτὸ μέρος τῶν πύργων, πέφτοντας μετ' αὐτῶν καὶ ὁ Καλόγερος, ὅπως ἐσκόπευε, κάτω εἰς τὴν μάραν, καὶ ἐπικαλόμενος εἰς ἐκεῖνο τὸ αἰνίδιον συμβεβηκὸς μὲ Πίσιν τὴν βοήθειαν τῶν Ἀγίων (ὡς τῶν μεγίστων θαυμάτων Θεοῦ Παντοδυνάμε.). ἀγκαλὰ καὶ τὸσον ὑψηλὸς νὰ εἶναι ὁ πύργος, μ' ὅλον τὸ πᾶν ἔμεινε ὁ πεσὼν σῶος καὶ ἀβλαβὴς εἰς δόξαν Θεοῦ, καὶ ἔπαινον τῶν Ἀγίων, ὅπως ταχέως προφθάσει τὰς αὐτὸν Πιστῶς ἐπικαλεσμένης.

Εἰς τὰς, α. χ. μ. ε. ὅπως τῶν Τυρκῶν ἡ ἀρμάδα ἔμελλεν (ὡς ἔφεχε λόγος) νὰ περάσῃ ὑπὸ τὰ μέρη τῶν Σφοδράδων, ὅταν ἐπῆγεν εἰς τὴν Κυδωνίαν Πόλιν τῆς Κρήτης, ἦσαν τὰ Χανιά, φοβέμενοι οἱ Πατέρες, νὰ μὴ τὰς κατοποιήσεν οἱ Ἀγαρῖνοι, πέρνοντες τῶν Ἀγίων τὸ Λεῖψανον μὲ τὰ ἐπιλοιπα πράγματα τῶν Μοναστηρίων, ἐπῆγαν εἰς τὸ ἀντικρυ Νησί τῆς Ζακύνθου, καὶ νὰ φυλαχθῶν, πέρνοντες ἀκόμη καὶ ὅλα τὰ πρὸς βατὰ, καὶ κτλ. καὶ φθάνοντες εἰς τὸ μετόχιόν τες, εἰς ὀλίγαις ἡμέραις, ἐτυφλώθησαν ὅλα ἀδιαφόρως· καὶ τὸ πᾶν, ἡ καὶ βασκανίαν τῶν μισοκάλε Δαίμονος, ἡ καὶ Θεῶν Οἰκονομίαν, καὶ νὰ δοξάδῃ ὁ Ἅγιος. ὅθεν ἐλιβόμενοι ὑπὲρ μετὰ οἱ Πατέρες εἰς τοιαύτῳ αἰνίδιον συμφορᾷ, δὲν ἠμπόρουν καὶ εὐρεῖν ἄλλο ἰαφεῖον ὠφελιμώτερον, εἰμὴ μόνον τῶν Ἀγίων τὴν βοήθειαν· ἐπειδὴ καὶ ὁ ἁγιοσύνη, καὶ ἐγγιζόντες τὰς χεῖρας τῶν Τιμίων Λειψάνων αὐτῶν εἰς τὸ ἁγιασμόν ὕδαρ, ἐρράντισαν μὲ αὐτὸ τὰ τυφλωθέντα ζῶα, καὶ ὅλα κοινῶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐφωτίσθησαν, καὶ ἀνέβλεψαν.

Μία Ἀρχόντισσα συγγενὴς τῶν Ἀγίων ἐνόματι Ἀγγελὰ εἰς τὴν αὐθιγὴν Ζακύνθον, ἠδύνει βαρέως ὑπὸ ὑποπληξίαν, καὶ ὅχι μόνον ἡ μίξις ἔμεινε, ἀλλὰ βυβὴ καὶ ἄλλος. καὶ τὴν θεραπείαν τῆς ὁποίας δὲν ἔλειψαν οἱ πλεονεμπειροὶ Γαῖοι νὰ μεταχειρῶν ὅλῳ τὴν δύναμιν τῆς ἐπισήμης, ἀλλ' εἰς κενὸν ἐκοπίσθη, ὅτι ὅχι μόνον δὲν ὠφελήθη ἡ ἀδελφὴ Ἀρχόντισσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθούσα ἀπελπίσθη τελείως καὶ τὴν ὑγίαν τῆς. τέλος πάντων ἐνθυμηθέντες οἱ

συγ-

συγγενεῖς τῆς, πῶς εἰς τὴν αὐτὴν χώραν δέσκατο ὁ ἐλάχιστος δάκτυλος τῶν ποδῶν τῶν Τιμίων Λειψάνων τῶν Ἀγίων, καὶ ὅντες νὰ τὴν φέρω εἰς τὸν οἶκον τῆς ἀρρώστητις, καὶ ἐγγιζόντες τὴν μὲ αὐτὸν Σταυροειδῆ καὶ Πίστιν καὶ ἀλαβείας καὶ χερὸς Ἱερατικῆς εἰς τὸ σῶμα, καὶ εἰς τὰ ὑποκατακλινόμενα τῆς μέλης (ὡς τῶν θαύματος) δὲν ἡ ἀρρώστια διελύθη, καὶ τὰ ἀκίνητα μέλη ἀνέλαβον τὴν κίνησιν, καὶ ἰάθη ὡς τὸ πρότερον.

Ὁ αὐθιγὸν δάκτυλος τῶν Ἱερῶν Λειψάνων ἐπέμεινε ὑπὸ τὸν τότε Ἡγούμενον τῆς Μονῆς τῶν Σφοδράδων εἰς τὴν Ζακύνθον, πρὸς ἁγιοσύνην τῆς Παξίδος τῶν Ἀγίων, καὶ παραμυθίαν, καὶ πνευματικὴν ἀγαλλίασιν τῶν συμπολιτῶν· ἐπειδὴ καὶ κάποιος Χρυσίου παλαιόμορος ἐκεῖ χάριν προσκυνησῶς, καὶ ἀσπαζόμενος τὸ Ἅγιον Λεῖψανον, ἔκοψε κρυφὰ καὶ ἀλάβειαν τῶν ἐκείνου τὸν δάκτυλον, καὶ νὰ τὸν πάρῃ μὲ τὰ λόγια· ὁ ὁποῖος θέλωντας νὰ εὕρῃ ὑπὸ τὸν Νάρθηκα, ὅπως ἔκειτο τὸ Λεῖψανον, ἐμποδίσθη ἀόρατως· ὥστε ὅπως βλέπωντας τὸ θαῦμα ὡμολόγησε τὴν ἐπιδοξίαν πρὸς τὰς Πατέρας τῆς Μονῆς. ὅθεν ὁ Ἡγούμενος πέρνωντας αὐτὸν τὸν δάκτυλον, τὸν ἐπέμεινε, ὡς εἶπομεν, εἰς τὴν Ζακύνθον, καὶ ὥστε ἔμεινε ἐλπίδος ὁ αὐθιγὸν προσκυνητῆς, καὶ ἀεμποδίστως διήκην ὑπὸ τὸν Νάρθηκα.

Εὐδίσκατο εἰς τὸ Μοναστήριον τῶν Σφοδράδων Μεθόδιος Γερουνοῦχος ὁ Πατόχαλος ὑπὸ τὸν Ρ' ἐδυμνον τῆς Κρήτης, ἀνὴρ σεμνὸς καὶ ἐναρτέ βίβη, ὅστις ἐκινεμάτισε καὶ ταῦτα καὶ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς. τότε (εἰς καιρὸν ὅπως ἦτον σκῆλοφύλαξ τῆς Ἐκκλησίας) ἔδωκε κάποιος προσκυνητῆς μίαν λαμπάδα, καὶ τὴν ἀναψῆν ἐμπροσθεν τῶν Ἀγίων Λειψάνων. εἰς δὲ ἀμειλῶντας τὸ ἔργον, φαίνεται κατ' ὄναρ, πῶς ἐμβαίνοντας εἰς τὸν Νάρθηκα τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ἦτον τὸ Τίμιον Λεῖψανον, ἐσάφη ὁ Ἅγιος, καὶ θεωρῶντας τὸν μὲ βλέμμα αὐθιγὸν λέγει· σὺρα ἀπ' αὐτῶν. καὶ ἐξυπνῶντας ὁ Γερουνοῦχος ὁρῶν τὴν αὐτὴν λαμπάδα ἐκείνῳ, σέφει τὰ ὀμμάτια, καὶ θεωρεῖ τὴν λαμπάδα, ὅπως ἐκρέμετο εἰς μίαν ἀγκυλὴν τῶν καλίστων. καὶ δὲν ἡ γέρθη τῆς κλίνης, καὶ ἐπῆρε τὴν λαμπάδα ἐκείνῳ μὲ φόβον, καὶ ἀλάβειαν, καὶ τὴν ἀναψῆν ἐμπροσθεν εἰς τὸ Ἅγιον Λεῖψανον, ζητώντας ταπεινὰ ὑπὸ τὸν Ἅγιον συγχωρήσιν τῆς ἀμειλίας. καὶ τὴν ἐρχομένην νύκτα βλέπει πάλιν τὸν Ἅγιον εἰς τὸν ὕπνον, καὶ ὑπνῶντας τὴν Ἀγίαν τὴν δεξιὰν μὲ ἰλαρὸν πρόσωπον τὸν ἐλόγησε.

Σφειομένη ἡ φρεγάδα τῶν Μοναστηρίων ὑπὸ τὴν Ζακύνθον, κάποιος ἀλαβὴς Χρυσίου, ὀνόματι Ἀναστάσιος, ἔδωκε τῶν Πατέρων, ὅπως ἦσαν εἰς αὐτὴν τὴν μίαν ἄλλαν λαμπάδα, καὶ νὰ τὴν πάρῃ εἰς τὸν Ἅγιον. καὶ λαβόντες αὐτὴν, εἶχε πέση εἰς τὴν θάλασσαν εἰς τὸ ταξίδιον, χωρὶς νὰ τὴν ἰδῶν αὐτοί. Καὶ φθάνοντες εἰς τὰ Σφοδράδια ἀνέστησαν τὴν λαμπάδα, καὶ δὲν ἠμπόρουν νὰ τὴν εὕρουν. ὅθεν ὁμογνώμως ὅλοι ἐλόγησαν, πῶς

Acol. S. Dionisio.

E

πᾶ

κλέος νῦν Διονύσιον, καὶ Ποιμνάρχῳ αὐτῆς παρόντων, ἄκακον ἀμειπτον, ὡς καλῶς ἐξέθρεψε τῷ ἀληθεῖ, ὁσεβείας γάλακτι, ἐγκαλεχίσας αὐτῷ.

ΣΚιτῶ χοροῖς καὶ τέρπεται, σὼν αὐτοχθόνων κλεινῶν, πᾶσα τάξις θαυμασίῃ, Ζακυνθίων σήμερον ἐκτελέσας τὴν μνήμην σου, ᾠδὰς καὶ ὕμνους Θεῷ ἐπάδασα, σὲ ὀξυτάτῳ αἰεὶ ἀντίληψιν. τοῖς αἰτημένοις σου, πίσει ἀδιδάκτῳ τε παντοδαπῶν, ἐφαπλῆντι Ἀγίῳ, ἐνοχλημένοις κακῶν.

Δόξα, ἡχος πλ. α.

ΕΠέσει ἡμῖν ἡ εὐσημος ἡμέρα, τῆς πανίερης Ἑορτῆς τῷ Κοινῷ ἡμῶν προσάτε Γεράρχῃ Διονυσίῳ, καὶ συγκαλεῖται πρὸς ὁμοχρίαν τὰς φιλόδοξας ἡμᾶς. σωθῆν μὴ ἐν παντὶ ὁπωδιώσωμεν ὑπαντῆσαι τῷ καλῷ ἐσιάτορι. χεῖρισιν ἀρρῦπώτοις καὶ ἀσίλῳ ψυχῇ, τὸ πανάσπιλον αὐτοῦ σῶμα κατασπαζόμενοι πόθῳ, ὕμνοις αὐτὸν ἐγκωμίων κατασέλωμεν λέγοντες· χαίροις ὁ τῷ Δεσπότη Χειρὶ γνησιώτατος Μαθητῆς, καὶ Ἀρχιερεὺς αὐτῆ Γερότατος. χαίροις ὁ παθῶν πολυβόπων, καὶ ἀνιάτων νόσων Γάβρος ὁ πανάρετος. ἡ ὀξυτάτη ἀντίληψις τῷ χεμαζομένῳ, καὶ τῷ θλιβομένῳ πληρεστέῃ ὁδοκλήσις. ὅπως σὲ Χειρὸς ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς μεγάλως ἐδόξασεν. ὃν μὴ παύσῃ ἀδελείπῳς ἐκδυσπαῶν, ὡς παρρησίαν πολλὴν πρὸς αὐτὸν κεκμημένος, ὑπὲρ τῷ τιμώτῳ σε.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

ΜΗ εὐγάζε Γωστήν, καθορῶν με τὴν νηδυῖ. ὅψῃ γὰρ τὸ τιμώμενον ἐξ ἑμῆς, καὶ χαρήσῃ, καὶ ὡς Θεὸν προσκυνησείς, ἡ Θεοτόκος ἔλεγε, τῷ ἑαυτῆς Μνηστῇ, μολᾶσα τῷ τεκεῖν τὸν Χειρὸν. ταύτην ἀνυμνήσωμεν λέγοντες· χαίρε Κεχαριτωμένη μετ' σὲ ὁ Κύριος, καὶ δὲ σὲ μετ' ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῷ Ἀγίῳ,

Ὡδῇ, γ'. καὶ ε'. Ἀπόσολος, καὶ Εὐαγγέλιον εἰς Γεράρχην.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον. Μεγαλυνάειον.

ΧΑίροις Ζακύνθε γόνος λαμπρὸς, Πρόεδρος Αἰγίνης, καὶ Σφοδάων μέγας φερρός. χαίροις Ἐκκλησίας Φωστὴρ νέος Τεισμάκαρ. Ἀρχιερέων κλέος, ὦ Διονύσιε.

ΤΕΛΟΣ, ΚΑΙ ΤΩ, ΘΕΩ, ΔΟΞΑ.

Πατρὸς λιταῖς δίδου μοι Σῶτερ τὴν λύσιν.

Ἀμαρτιῶν με, τῷ πολλὰ ἐπταικίῳ.